

ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH-Plus ร่วมกับนิทานพื้นบ้านที่มี
ต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

The Effects of Instruction Using of the KWLH-Plus Technique
with the Folktales on English Reading Comprehension
and Summary Writing of Matthayomsuksa 2 Students

ทรศนี้อย่างแก้วก^{1*}, นพเก้า ณ พัทลุง², และอมลวรรณ วีระธรรมโม³

Thassanee Kaewnok^{1*}, Noppakao Naphatthalung² and Amonwan Werathu³

¹นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ³อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

Abstract

The objectives of this research were to compare the ability in English Reading for comprehension of Matthayomsuksa 2 Students before and after being taught by KWLH-Plus Technique with the Folktales, to compare the ability in English Summary Writing of Matthayomsuksa 2 Students before and after being taught by KWLH-Plus Technique with the Folktales and to study the students' satisfaction about the instructional activities organized by KWLH-Plus Technique with the Folktales. The research sample, by means of cluster random sampling, consisted of 20 students in Matthayomsuksa 2 of Ban Khao Pu School, Sribanphot District, Phatthalung Province, being enrolled in the second term of the 2012 academic year, The research was experimental in design with one group pre-test and post-test design. The instruments of the experiment consisted of six learning plans taught by KWLH-Plus Technique with the Folktales two pre-learning and post-learning tests of the said substance group to measure the ability in English reading for comprehension, two pre-learning and post-learning tests of the said substance group to measure the ability in English Summary Writing, and a questionnaire form on the study the students' satisfaction about the instructional activities organized by KWLH-Plus Technique with the Folktales The data analysis and the statistics use of mean values, standard deviation values, and t-values. The research findings were as follows Matthayomsuksa 2 students' ability in English reading for comprehension after the learning was higher than that before it at the .01 level of statistical significance. Matthayomsuksa 2 students' ability in English Summary Writing after the learning was higher than that before it at the .01 level of statistical significance. Matthayomsuksa 2 students' satisfaction about the instructional activities organized by KWLH-Plus Technique with the Folktales was at a high level.

Keyword: *KWLH-Plus Technique, K (What we know) W (What we want to find out) L (What we have learned) H (How can we learn more) and plus (Mapping)*

Keyword: *KWLH-Plus Technique, K (What we know) W (What we want to find out) L (What we have learned) H (How can we learn more) and plus (Mapping)*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้เทคนิค KWLH-Plus ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้เทคนิค KWLH-Plus ร่วมกับนิทานพื้นบ้านและเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH-Plus ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเขาปู่ อำเภอ ศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 20 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม ดำเนินการวิจัยโดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว วัดผลก่อนและหลังการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิค KWLH-Plus ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน จำนวน 6 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 18 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ฉบับก่อนเรียนและหลังเรียน ฉบับละ 30 ข้อ แบบทดสอบวัดการเขียนสรุปความ ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย ฉบับก่อนเรียนและหลังเรียน ฉบับละ 1 ข้อ แบบสอบถามความพึงพอใจ ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที่ ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อเทคนิค KWLH-Plus ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: เทคนิค KWLH-Plus, นักเรียนมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน, นักเรียนต้องการจะรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน, นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน, นักเรียนจะเรียนรู้เพิ่มเติมได้อย่างไรและการสร้างแผนภาพความคิด

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิถีทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 220) ทักษะต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เมื่อพิจารณาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ทักษะการอ่านนับว่ามีความสำคัญทักษะหนึ่งในการศึกษาทุกระดับ เพราะการเรียนวิชาต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน ล้วนแต่ต้องใช้การอ่านเป็นสื่อในการเรียนทั้งสิ้น ทักษะการอ่านจึงเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ในด้านต่างๆ ซึ่งนอกจากการอ่านจะมีความสำคัญต่อการศึกษาแล้ว ยังมีความจำเป็นต่อการประกอบอาชีพด้วย ดังนั้นการอ่านภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพราะหนังสือวิชาการต่างๆ ตลอดจนข้อมูลข่าวสารความรู้ต่างๆ ส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ (น่านฟ้า จันทะพรหม, 2549 : 1) นอกจากนี้ทักษะการอ่านดังกล่าวข้างต้นแล้ว ทักษะทางภาษาอีกทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน คือ ทักษะการเขียน การเขียนมีความสำคัญต่อการสื่อสารของมนุษย์ในโลกปัจจุบันที่มีความเจริญก้าวหน้า เพราะการเขียนมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และเป็นเครื่องมือสำคัญในการวัดความเจริญทางวัฒนธรรมและอารยธรรมของมนุษย์ในแต่ละยุคสมัยที่ถ่ายทอดมรดกทางด้านสติปัญญาของมนุษย์เป็นสื่อที่แพร่กระจายความคิดให้กว้างไกล (สุทธิติ ชัดคิยะ, 2552 : 11) การเขียนสรุปความเป็นบทบาทสำคัญมากในชีวิตประจำวันในฐานะที่เป็นเครื่องมือที่สำคัญของการสื่อสาร เพราะจะช่วยให้จดจำสาระสำคัญจากสิ่งที่ได้ฟัง ได้อ่านและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ (สมจิตร เม่นเกาะ, 2546 : 10) การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียน ในเครือข่ายศรีบรรพต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ในปัจจุบันถือได้ว่ายังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อประกันคุณภาพผู้เรียน ปีการศึกษา 2554 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ โดยเฉพาะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับร้อยละ 22.17 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1, 2555 : 28) จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อหาวิธีแก้ปัญหา ซึ่งพบว่าการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิค KWLH-Plus เป็นลักษณะของการเรียนที่เน้นการเรียนการสอนแบบเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ เพราะมีวิธีการเรียนการสอนที่มีการสำรวจความต้องการของนักเรียนก่อนการเรียนการสอนทำให้เกิดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ซึ่งเทคนิค KWLH พัฒนามาจากเทคนิค KWL ของโอเกิล โดยมีขั้นตอนการคิด ดังนี้ K (Know) การช่วยนักเรียนตรวจสอบความรู้หรือเรื่องที่รู้ ที่เกี่ยวกับหัวเรื่องที่กำหนด, W (What to learn) การช่วยให้นักเรียนพิจารณาตัดสินใจว่าต้องการเรียนรู้อะไรจากเรื่องที่กำหนด, L (What they learn as they read) การช่วยให้นักเรียนระบุสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่านที่กำหนด และ H (How we can learn more) การช่วยให้นักเรียนเสาะหาข้อมูลเพิ่มเติม หรือแหล่งเรียนรู้อื่นๆ เพื่อให้ได้ความรู้เพิ่มเติม มากขึ้น เทคนิค KWLH-Plus สามารถนำมาใช้จัดการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระ โดยเฉพาะในเรื่องที่นักเรียนจะต้องอ่าน คิด และทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน หรือใช้สำหรับฝึกทักษะการแก้ปัญหาและทักษะการคิดแบบต่างๆ ได้โดยเฉพาะขั้น H (How can we learn more) เป็นขั้นที่นักเรียนต้องคิดเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมมากขึ้นหรือลึกซึ้งกว้างขวางมากขึ้น (วัชรรา เล่าเรียนดี, 2549 : 132) รวมทั้งแหล่งเรียนรู้ที่จะสืบค้นหาความรู้ คำตอบเพิ่มเติมซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้ และวิธีการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลายต่อไป Plus คือการเพิ่มเติมในส่วนแผนผังความคิด (Mapping) และการสรุปโดยการเขียนสรุปใจความสำคัญของเนื้อหาทั้งหมดที่ได้เรียนรู้ (ชลธิชา จันท์แก้ว, 2549 : 66-67) นอกจากนี้ สุนันทามันเษรชววิทย์ (2540 : 98) กล่าวว่านิทาน หมายถึง เรื่องที่ผู้เขียนประพันธ์ขึ้นเพื่อให้ผู้อ่านได้รับความรื่นรมย์ ไม่ว่า

จะเป็นเด็ก หรือผู้ใหญ่ก็จะชอบฟัง หรืออ่านนิทานทั้งสิ้น นอกจากนี้ผู้แต่งจะมุ่งให้ความเพลิดเพลินกับผู้อ่าน แล้วยังมุ่งให้ได้รับประโยชน์ด้านอื่นๆด้วย เช่น คุณค่าทางภาษา ซึ่งพิจารณาจากการใช้ถ้อยคำ สำนวนสุภาพิต และข้อคิดต่างๆ ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์ (2542 : 68) กล่าวว่า นิทาน หมายถึง เรื่องที่มีโครงเรื่องสามารถเล่าได้ โดยมีจินตนาการ มีการเคลื่อนไหว มีสีสันเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับการกระทำของมนุษย์ ไม่ว่าจะตัวละครจะเป็นสัตว์ เทวดา หรือมนุษย์ก็จะคิดและรู้สึกแบบมนุษย์ มีการสอนแทรกคติสอนใจ ปลูกฝังคุณธรรมในด้านต่างๆ เช่น ความพยายาม ความขยัน ซื่อสัตย์ อุดมทุน มุ่งเน้นให้เด็กกระทำความดี มีจิตใจอ่อนโยนและเมตตาปราณี สรุปได้ว่านิทานพื้นบ้าน หมายถึง เรื่องที่เล่าสืบต่อกันมาเป็นเวลายาวนาน เกี่ยวกับบุคคล สถานที่และวัฒนธรรมของท้องถิ่น เล่าหรือแต่งขึ้นเพื่อมุ่งให้ความรู้ ความเพลิดเพลิน อบรมสั่งสอนให้คนประพฤติตนเป็นคนดี โดยสอดแทรกคติสอนใจ คุณธรรมและจริยธรรมในด้านต่างๆ เช่น ความพยายาม ความขยัน ซื่อสัตย์ อุดมทุน มุ่งเน้นให้เด็กกระทำความดี มีจิตใจอ่อนโยนและเมตตาปราณี ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำเทคนิค KWLH-Plus ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน มาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อให้ นักเรียนมีความสนุกในการเรียน มีทักษะการอ่านและการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น รวมทั้งเป็นการเตรียมนักเรียนเพื่อรับการประเมิน (O-Net) ในระดับชาติในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้เทคนิค KWLH-Plus ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้เทคนิค KWLH-Plus ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH-Plus ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

ความหมายของเทคนิค KWLH Plus

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH เป็นแนวคิดของดอนน่า โอเกิ้ล (Ogle, D.) ที่พัฒนาขึ้น ในปี ค.ศ. 1986 เพื่อนำมาใช้เป็นยุทธวิธีในการสอนอ่านควบคู่กับการส่งเสริมความคิดขณะที่ย่าน โดย มีพื้นฐานมาจากเทคนิค KWL และเทคนิค KWL Plus ซึ่งสมศักดิ์ ภู่วิภาดาธรรม (2544 : 75) ได้กล่าวถึงเทคนิค KWL ไว้ว่า เทคนิค KWL เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับทักษะการคิดอย่างรู้ตัวตนคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้ และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนเอง โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในการบวนการทำความเข้าใจ มีการจัดระบบข้อมูลเพื่อการดึงมาใช้ภายหลังอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเทคนิค KWL นั้น เป็นตัวย่อที่ได้จากขั้นการสอนคือ K (What we know) นักเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน W (What we want to know) นักเรียนต้องการ รู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และ L (What we have learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรจากเรื่องที่อ่าน หลังจากนั้นเทคนิค KWL ได้พัฒนาให้

สมบูรณ์ขึ้นโดย คาร์ และโอเกิ้ล (Carr and Ogle) และใช้ชื่อว่า KWL plus โดยคงสาระสำคัญและแนวทางการปฏิบัติเดิมของ KWL ไว้แล้ว เพิ่มเติมการเขียนผังความคิด (Mapping) และการสรุปเรื่องจากการอ่าน (Summarizing) อันเป็นการพัฒนาทักษะการเขียนและการพูด นอกเหนือไปจากทักษะการฟังและการอ่าน สรุปได้ว่าเทคนิค KWL plus ก็คือการจัดกิจกรรมของ KWL แล้วเพิ่มเติมในส่วนของการสรุปสาระสำคัญ และให้นักเรียนทำแผนผังมโนทัศน์หรือแผนผังความคิด (Mapping) เพื่อสรุปความคิดรวบยอดหลักของนักเรียน ส่วนเทคนิค KWLH นั้นพัฒนามาจากเทคนิค KWL ตามแนวคิดของโอเกิ้ล (Donna Ogle) ที่เน้นการพัฒนาความสามารถในการอ่าน และกระตุ้นความคิดขณะที่ยังอ่าน จัดการทบทวนความรู้เดิมของตนเองได้และนำความรู้เดิมมาใช้ จากแนวคิดและหลักการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL plus และเทคนิค KWLH ที่ได้กล่าวมาข้างต้น ชลธิชา จันทร์แก้ว (2549 : 64-66) ได้สังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ขึ้นมาใหม่เป็นเทคนิค KWLH Plus

ความหมายของนิทานพื้นบ้าน

นิทานคือวรรณกรรมที่เก่าแก่ของมนุษยชาติ ซึ่งเป็นผลผลิตทางปัญญาและจินตนาการของผู้คนในสังคมที่เล่าขานสืบต่อกันมา ให้คุณค่าทั้งสาระและบันเทิง ผ่างไว้ซึ่งความคิดด้านต่างๆ กับทั้งสะท้อนภาพชีวิตและสังคมวัฒนธรรมแต่ละท้องถิ่นได้ระดับหนึ่ง (มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช. 2539 : 14)

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2540 : 98) กล่าวว่านิทาน หมายถึง เรื่องที่ผู้เขียนประพันธ์ขึ้นเพื่อให้ผู้อ่านได้รับความรื่นรมย์ ไม่ว่าจะเป็นเด็ก หรือผู้ใหญ่ก็จะชอบฟัง หรืออ่านนิทานทั้งสิ้น นอกจากนี้ผู้แต่งจะมุ่งให้ความเพลิดเพลินกับผู้อ่าน แล้วยังมุ่งให้ได้รับประโยชน์ด้านอื่นๆ ด้วย เช่น คุณค่าทางภาษา ซึ่งพิจารณาจากการใช้ถ้อยคำสำนวนสุภาพิต และข้อคิดต่างๆ

ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์ (2542 : 68) กล่าวว่า นิทาน หมายถึง เรื่องที่มีโครงเรื่องสามารถเล่าได้ โดยมีจินตนาการมีการเคลื่อนไหว มีสีสันเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการกระทำของมนุษย์ ไม่ว่าตัวละครจะเป็นสัตว์ เทวดา หรือมนุษย์ก็จะคิดและรู้สึกแบบมนุษย์ มีการสอนแทรกคติสอนใจ ปลูกฝังคุณธรรมในด้านต่างๆ เช่น ความพยายาม ความขยัน ซื่อสัตย์ อดทน มุ่งเน้นให้เด็กกระทำความดี มีจิตใจอ่อนโยนและเมตตาปราณี

ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

คณินนิตย์ จันทร์รัตน์ (2542 : 62) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านหรือ Reading Comprehension คือการวัดความเข้าใจของผู้เรียน โดยดูจากความสามารถในการตอบคำถามที่ขบถอ่านได้ดังนั้นความเข้าใจก็คือความสามารถตอบคำถามได้

นพเก้า ฅ พัทลุง (2548:25) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ การแปลความหมายของอักษรออกมาเป็นความคิด โดยไม่เปล่งเสียง ซึ่งสามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ได้หรือตีความจากเรื่องที่อ่าน ได้

สมุท เซ็นชานิช (2549 : 73) กล่าวว่า ความเข้าใจ (comprehension) คือความสามารถที่จะอนุมานข้อสนเทศหรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จำทำได้ ความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการศึกษาและประสบการณ์ต่างๆ หลายๆ ด้านของแต่ละคนและถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจใดๆ เลยก็อาจกล่าวได้ว่าการอ่านที่แท้จริงนั้นยังไม่เกิดขึ้นและการอ่านในลักษณะนี้จึงเป็นได้แค่เพียงตัวหนังสือปรากฏอยู่บนหน้ากระดาษเท่านั้น ไม่สื่อความหมายอะไรทั้งสิ้น นอกจากจะทำให้เสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์แล้วยังไม่ได้อะไรจากการอ่านอีกด้วย

ความหมายของการเขียนสรุปความ

ไพโรธ เลิศพิริยกุลม (2544 : 113) ได้ให้ความหมายของการเขียนสรุปความไว้ว่า การเขียนสรุปความเป็นการรวบรวมใจความสำคัญของเรื่อง หรือหาประเด็นหลักของเรื่องออกมาให้ได้ แล้วนำมาเรียบเรียงด้วยถ้อยคำที่สละสลวย

วิเศษ ชาญประโคน (2547 : 256) กล่าวว่า การเขียนสรุปความ หมายถึง การเขียนสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการฟังหรือการอ่านให้ถูกต้องครบถ้วนทุกเรื่องที่ได้รับสารมาโดยใช้ภาษาที่กระชับ รัดกุม เชื่อมความคิดให้ต่อเนื่องสอดคล้องกัน

มณีนรัตน์ สุโกชิตรัตน์ (2548 : 211) กล่าวว่า การเขียนสรุปความ คือ การเขียนสรุปประเด็นสำคัญเนื้อหาสาระจากบทอ่านที่อ่านเป็นประโยคสั้นๆ ได้รับความกระชับ ชัดเจน และตรงประเด็น ตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจและจดจำเนื้อหาในบทอ่านได้ดียิ่งขึ้น

วิธีการทดลอง/วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนในอำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนจำนวน 5 โรงเรียนนักเรียนจำนวน 79 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเขาปู่ อำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 20 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Design) โดยดำเนินการวิจัยแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest – Post test Design) ซึ่งมีแบบแผนการทดลองดังแสดงในตาราง 1 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538: 244-249)

แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	วัดผลก่อนทดลอง	ทดลอง	วัดผลหลังทดลอง
กลุ่มทดลอง	T ₁	X	T ₂

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามขั้นตอนดังนี้

1. ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มทดลอง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเขาปู่ จำนวน 20 คน ด้วยแบบทดสอบวัดการอ่าน เพื่อความเข้าใจและแบบทดสอบวัดการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้วบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน

2. การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองสอนตามรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กับกลุ่มทดลอง ใช้เวลาทดลองสอนทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 18 ชั่วโมง

3. ทดสอบหลังเรียน เมื่อสิ้นสุดการสอนแล้วด้วยแบบทดสอบวัดการอ่านเพื่อความเข้าใจ แบบทดสอบวัดการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจ ทำการตรวจให้คะแนนเพื่อนำคะแนนไปวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการทดลอง/ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ย ของคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้

เทคนิค KWLH-Plus ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน

คะแนนความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ก่อนการทดลอง	20	9.65	2.70	31.62	**
หลังการทดลอง	20	17.06	3.13		

**p<.01

จากตารางที่ 1 พบว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH-Plus ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ย ของคะแนนความสามารถในการเขียนสรุปความ

ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้

เทคนิค KWLH-Plus ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน

คะแนนความสามารถในการเขียน สรุปความภาษาอังกฤษ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ก่อนการทดลอง	20	3.10	1.07	27.68	**
หลังการทดลอง	20	5.85	1.30		

**p<.01

จากตารางที่ 2 พบว่า ความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH-Plus ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน ก่อนการทดลองและหลังการทดลองมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH-Plus ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน

คะแนนความพึงพอใจ	N	$\bar{X}$	S.D.
หลังการทดลอง	20	4.15	0.86

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH-Plus ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน อยู่ในระดับมาก

การอภิปรายผล

จากการวิจัย ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH-Plus ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน ที่มีการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยอภิปรายผลดังนี้

1. ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH-Plus ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน มีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ หลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH-Plus ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน มีความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ หลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH-Plus ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนการสอนควรมีการสับเปลี่ยนกลุ่มใหม่บ้าง เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความตื่นตัวในการร่วม การเสริมแรงให้กับเด็กควรทำทันที ก่อนที่จะเริ่มกิจกรรมใหม่ ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นผู้ระบุคำศัพท์หรือวลีที่ไม่เข้าใจเอง เพิ่มเติมจากที่ครูผู้สอนแนะนำ ครูผู้สอนควรเตรียมหนังสือนิทาน หรือบทอ่านให้เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก และมีความหลากหลาย เนื้อหาโครงสร้างประโยค และคำศัพท์มีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน และเนื้อเรื่องที่ใช้อ่านไม่ควรสั้นหรือยาวจนเกินไป ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้การอ่านกับนักเรียนชั้นอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบ ผลความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธี KWLH-Plus ในระดับต่างๆ และควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวิธีการสอนอ่านอื่นๆ เพราะเป็นการสอนที่ทำให้นักเรียน ได้พัฒนาความคิด ซึ่งเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาการอ่าน

เอกสารอ้างอิง

- คะนึ่งนิตย์ จันทุรัตน์. (2542). ภาษาศาสตร์กับการอ่าน 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชลธิชา จันทรแก้ว. (2549). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH Plus. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นพเก้า ณ พัทลุง. (2548). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- น่านฟ้า จันทะพรหม. (2549). การใช้กลยุทธ์ผังมโนทัศน์สัมพันธ์สร้างแนวคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจและการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ ศศ.บ. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ไพโรธ เลิศพิริยกุลม. (2543). การย่อความ. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์. (2548). อ่านเป็น : เรียนก่อน สอนเก่ง. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2549). เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิเศษ ชาญกระโดน. (2547). ภาษาไทย 1. ปทุมธานี : ทริปปี้ล เซเวน มัลติเทค จำกัด.
- สมจิตร แม่นเกาะ. (2546). การใช้รายการเจ้าขุนทองพัฒนาทักษะการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี จังหวัดลพบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมุทร เชื่นวานิช. (2549) เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551) .หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 . กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1. (2555). รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพผู้เรียน ปีการศึกษา 2554. พัทลุง : ฉลาดการพิมพ์.
- สุทธิชาติ ชัดติยะ. (2552). ศาสตร์การเขียน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : หจก.เปเปอร์เฮาส์.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2540). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.